

H. L. Møller: Ligesom det er sket fra anden Side, kan ogsaa jeg slutte mig til Ønsket om at faa en Ordning af Anmeldelse af Fødsler, Dødsfald og Ægteskab, og jeg kan anerkende Ministerens i Lovforslagets Anmærkninger anførte Motiver til at fremsætte Lovforslaget. Jeg kan ligeledes slutte mig til de tre foregaaende Taleres Ønske om, at en saadan Ordning blev efter det Mønster, man har i fremmede Lande, og som man under Forhandlingerne her i Dag har betegnet som Ordning med Civilstandsregistre. Jeg maa erkende, at det er den eneste fuldkomne og helt tidssvarende Ordning. Ønsket om at gaa over til rene Civilstandsregistre nærer jeg, især fordi jeg ligesom de ærede foregaaende Talere mener, at der er et Hensyn at tage til Medlemmerne af de Trossamfund, som staa udenfor Folkekirken. Den eneste Indvending, der er anført mod straks at gaa over til Ordningen med rene Civilstandsregistre eller borgerlige Slægtsbøger, er den Indvending, som rejser sig af Bekostningshensyn. Jeg tror ikke paa, at der skulde ligge andre Motiver, saadanne Motiver, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) anførte, bagved, de have vistnok slet ikke faaet Lov til at gøre sig gældende ved Forarbejderne til dette Lovforslag. Men jeg indrømmer, at hvis Bekostningen ved en saadan Nyordning skulde vise sig meget stor, vilde det maaske i dette Øjeblik blive en afgørende Hindring for, at vi kunde faa den. Det er jo kun en ganske løselig Beregning, der hidtil er anstillet, af, hvad en saadan Nyordning vilde koste. De Beregninger, Ordføreren i Landstinget anstillede, gav til Resultat, at Bekostningen vilde blive mindst et Par hundrede Tusinde Kr. om Aaret, og ved første Øjekast syntes det mig heller ikke at være nogen overdreven Beregning. Hvis vi skulle have saadanne Civilstandskontorer i alle Landets 1,100 Kommuner, forekommer det mig ikke usandsynligt, at det vilde kunne koste et Par hundrede Tusinde Kr. Imidlertid er der især af det ærede Medlem fra Stubbekøbing (Keiser-Nielsen) gjort meget stærke Indvendinger mod denne Beregning. Baade han og det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) have nævnt, at der var god Grund til at tro, at man kunde faa en saadan Ordning meget simplere og billigere. Da der saaledes er gjort forskellige Betragtninger gældende, forekommer det mig, at noget af det allerførste, der maa ske i det Udvalg, som her i Tinget

faar Sagen til Behandling, maatte blive virkelig grundigt og nøjagtigt at undersøge, hvad det vilde koste at gaa over til den Ordning, vi i Grunden fra alle Sider anerkende som den eneste tidssvarende: Indførelse af rent borgerlige Slægtsbøger, og den Opgave at faa det undersøgt kan vel ikke være saa vanskelig, at dens Løsning i nævneværdig Grad kunde forhale Sagens Behandling.

Skulde det nu vise sig, at en saadan Ordning vilde blive saa dyr, at der i Øjeblikket vilde være finansielle Vanskeligheder ved at gennemføre den, skal jeg i Modsætning til de foregaaende Talere sige, at i saa Fald forekommer det mig, at jeg kan tiltræde Lovforslaget, som det foreligger, som en Overgangsordning, dog saaledes, at jeg deler tidligere ærede Taleres Betæneligheder ved de Bestemmelser i Lovforslaget, som angaa de anerkendte Trossamfunds Forhold. Der bør ikke i et saadant Lovforslag være noget, der kan udtydes som Krænkelse af Kravet om Trosbekendelsernes Ligestilling. Det forekommer mig ganske urimeligt, at man i Lovforslaget har givet det mosaiske Trossamfund her i Danmark en Særstilling i dette Forhold, men ikke har villet indrømme de tre andre anerkendte Trossamfund, det romersk-katolske, det reformerte og Metodisterne, en saadan. Jeg mener, at Forhandlingen i Udvalget altsaa for det andet maa dreje sig om, hvorledes man kan skabe fuld Ligestilling mellem de 4 anerkendte Trossamfund her i Riget i Forhold til disse Bøgers Førelse i Fremtiden.

Endvidere mener jeg, at det er ganske nødvendigt at træffe særlige Bestemmelser af Hensyn til de polske Arbejdere, især paa de sydlige Øer. Der er allerede under Lovforslagets Behandling i Landstinget taget et saadant særligt Hensyn, idet der paa Initiativ af Landstingsudvalget er kommet en Bestemmelse ind som Slutningsbestemmelse i § 1, hvilken Bestemmelse lyder saaledes: „For Udlændinges Vedkommende fastsættes de nærmere Regler om Bevislighederne af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet“. Den Undtagelse, som saaledes allerede der er gjort, og som er beregnet paa polske Roearbejdere, mener jeg maatte kunne udvides saaledes, at alt, hvad der vedrører disse Udlændinges Forhold med Hensyn til Anmeldelse af Fødsler, Dødsfald og Ægtevielser, kunde ordnes særligt ved Fastsættelse af nærmere Regler gennem Ministeriet for Kirke- og Undervisnings-